A. L.

"Formirowanije polskogo romana i jewropiejskaja litieratura /Kształtowanie polskiej powieści i literatura europejska/", Aleksander Władimirowicz Lipatow, "Sriedniewiekowje, Wozrożdienije, Barokko", Moskwa 1977 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/4 (70), 248

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MUZEUM HISTORII POLSKI

/II/ HAPAWA V.I.: Zmienliwae i sprawdenae. Wopyt typalahicznaha dasledawannja biełaruskaj i polskaj "wjaskowaj prozy" /Doświadczenia badania typologicznego białoruskiej i polskiej "prozy wiejskiej"/. Red. A.I. Mal'dzis. Mińsk 1975, "Nawuka i technika", ss. 192.

Książka przedstawia rezulaty badań nad typologiczną zbieżnością koncepcji człowieka w białoruskiej i polskiej "prozie wiejskiej" XX wieku oraz nad kwestią wspólnoty obu literatur. Metodę zestawienia zastosowano wobec dwóch par pisarzy. Pierwszą z nich stanowią M. Dąbrowska ("Wesele na wsi") i J. Bryl ("U Zabacci dnieje", 1950, i "Na Bystrancy", 1954), których twórczość zapoczątkowała jedną z najżywotniejszych tradycji w "prozie wiejskiej". Na podstawie konfrontacji powieści J. Kawalca ze znacznie wcześniejszymi powieściami K. Czornego ("Ziamla", 1928, i "Lawon Buszmar", 1929) autor dochodzi do wniosku, iż przy całej odmienności obu pisarzy wspólne im jest nie tylko przekonanie o społecznym uwarunkowaniu człowieka, ale też o właściwej mu zdolności do przeobrażania świata.

BP/70/102 T.A.

/II/ LIPATOW A.W.: Formirowanije polskogo romana i jewropiejskaja litieratura /Kształtowanie polskiej powieści i literatura europejska/. Sriedniewiekowje, Wozrożdienije, Barokko. Moskwa 1977, Nauka, ss. 300.

Praca przedstawia krystalizowanie się gatunkowych odmian polskiej powieści i towarzyszących temu procesowi - od średniowiecza do baroku - poglądów teoretycznych. Szczególny nacisk kładzie autor na sprawę kształtowania się wątków i stylu, na historyczną swoistość artystycznego odzwierciedlania problematyki społecznej, zagadnienia specyficznych cech kultury narodowej - zwłaszcza literackiej, na kwestie wzajemnego oddziaływania i przenikania gatunków literackich. Wymienione zjawiska rozpatruje w aspekcie rozwojowym i w powiązaniu z historią najwybitniejszych literatur zachodnioeuropejskich i literatury rosyjskiej. Odrębne rozdziały poświęca problemom teorii i metodyki badań nad literaturami dawnymi oraz zagadnieniom typologii i literaturoznawstwa porównawczego.

BP/70/103 A.L.